

ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСПІЛКИ
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»

Інститут економіки, управління та інформаційних технологій
Кафедра правознавства

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

«Кримінально-виконавче право»

на 2020-2021 навчальний рік

Курс та семестр вивчення	4 курс, 8 семестр
Освітня програма/спеціалізація	«Право»
Спеціальність	081 Право
Галузь знань	08 Право
Ступінь вищої освіти	бакалавр (вибірковий блок)

ПІБ НПП, який веде дану дисципліну,
науковий ступінь і вчене звання
посада

Білокінь Руслан Михайлович
доктор юридичних наук,
доцент

Контактний телефон	+38(0532) 56-10-02
Електронна адреса	RuslanBM1974@gmail.com
Розклад навчальних занять	http://schedule.puet.edu.ua/
Консультації	очна: http://www.pravo.puet.edu.ua/ он-лайн: електронною поштою, пн-пт з 10.00-17.00
Сторінка дистанційного курсу	http://www2.el.puet.edu.ua/wk/course/view.php?id=2327

Опис навчальної дисципліни

Мета вивчення навчальної дисципліни	загальноосвітня (навчальна) – засвоїти положення кримінально-виконавчого законодавства України, ознайомитись з пріоритетами кримінально-виконавчої політики держави, значенням науки кримінально-виконавчого права для правозастосовної діяльності правоохоронних та інших органів; вміти використовувати отримані знання в процесі застосування норм кримінально-виконавчого права, виробити навички правильного використання норм і інститутів кримінально-виконавчого права при виконанні покарань; виховна – формувати в осіб, які навчаються поважного ставлення до кримінально-виконавчого закону як важливого засобу захисту прав, свобод і законних інтересів людини, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань.
Тривалість	3 кредити ЄКТС/90 годин (лекції 18 год., семінарські заняття 14 год., самостійна робота 58 год.)
Форми та методи навчання	лекційні та семінарські заняття в аудиторії з використанням інформаційних технологій, самостійна робота із джерелами, основною та додатковою навчально-методичною літературою поза аудиторними заняттями
Система поточного та підсумкового контролю	поточний контроль: відвідування лекційних занять; обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті; тестування; виконання навчальних завдань, передбачених планом самостійної роботи; поточна модульна робота: підсумковий контроль: екзамен
Базові знання	щодо поняття кримінально-виконавчого права, його місця в системі національного права, джерел кримінально-виконавчого права й кримінально-виконавчого законодавства; норм КВК, особливостей їх структури (Загальної та Особливої частин) , видів, форм реалізації та втілення в кримінально-правових відносинах; статусу учасників процесу, а також кримінальної відповідальності, призначення покарання; відповідальності та особливостей її застосування щодо фізичних і юридичних осіб за законодавством України;

	порядок звільнення від кримінальної відповідальності; принципів гуманізації кримінальної відповідальності і покарання; співвідношення європейської моделі кримінально-правових правовідносин з практикою українського судочинства; міжнародного співробітництва під час кримінального провадження; вимог європейської інтеграції України через призму імплементації напрацювань в національне законодавство.
Мова викладання	українська

Перелік компетентностей, які забезпечує дана навчальна дисципліна, програмні результати навчання

№ з/п	Компетентності, якими повинен оволодіти студент	Програмні результати навчання
<i>Загальні компетентності</i>		
1.	вміння застосовувати теоретичні знання на практиці при застосуванні норм кримінально-виконавчого права(ЗК 8)	самостійно виокремлювати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій (ПРН 8)
2.	здатність знаходити логічні та творчі рішення або відповіді на чітко визначені та абстрактні проблеми на основі ідентифікації та застосування даних (ЗК 10)	
<i>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності</i>		
3.	здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також форм та змісту кримінально-виконавчого права (ФК 5)	демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права (ПРН 13) застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки (ПРН 14) готувати проекти необхідних процесуальних документів відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях (ПРН 15) формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми. Оцінювати недоліки і переваги аргументів (ПРН 4)
4.	здатність до застосування норм матеріального і процесуального права при моделюванні правових ситуацій, окремих процедур (ФК 6)	
5.	здатність кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти, реалізовувати норми права у конкретних сферах професійної діяльності та самостійно розробляти процесуальні документи (ФК 7)	
6.	здатність вільно володіти юридичною термінологією, та основами юридичної техніки (ФК 8)	
7.	здатність юридично правильно кваліфікувати факти та обставини (ФК 9)	
8.	здатність до логічного, критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності (ФК 12)	

Тематичний план навчальної дисципліни

Назва модуля, розділу, теми	Вид навчальної роботи	Завдання самостійної роботи в розрізі тем
1	2	3
Модуль 1. Загальна частина кримінально-виконавчого права		
Тема 1. Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю:</i> 1. Поняття, предмет і метод правового регулювання виконавчого права. 2. Система кримінально-виконавчого права України. 3. Поняття та особливості кримінально-виконавчих правовідносин. Глосарій: норма права, галузь права, інститут права, нормативно-правовий акт, правовідношення, кримінально-виконавче право, предмет кримінально-виконавчого права України, предмет виконавчого права, кримінально-виконавчі правовідносини кримінально-виконавчого права. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси).
Тема 2. Кримінально-виконавче законодавство України	Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	<i>Питання до самостійного опрацювання:</i> 1. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України. 2. Поняття та види органів виконавчого покарання. 3. Державна кримінально-виконавча служба: її структура. 4. Державна пенітенціарна служба: функції та структура. Глосарій: джерела права, закон, підзаконний правовий акт, джерела законодавства, система кримінально-виконавчого законодавства України, кримінально-виконавче законодавство, кримінально-виконавчий кодекс України, кримінально-виконавчого права, етапи розвитку виконавчого законодавства України. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси).

Тема 3. Державні органи і установи виконання покарань	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	1. <i>Питання та завдання для самоперевірки знань:</i> 1. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України. 2. Поняття та види органів виконання покарань. 3. Державна кримінально-виконавча її структура. 4. Державна пенітенціарна служба її функції та структура. Глосарій: кримінально-виконавча система виконання покарань, установи виконання кримінально-виконавча служба України, Державна служба України, завдання органів і установ виконавчої системи України, принципи організації органів і установ кримінально-виконавчої системи, персонал органів і установ виконання покарань, кримінально-виконавча інспекція, виправні колонії, виховно-трудові заклади. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Скласти схему структури Державної пенітенціарної служби.

Тема 4. Правовий статус засуджених	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Поняття та зміст правового статусу засуджених, суб'єктивних прав та законних інтересів засуджених та обов'язки засуджених та їх зміст. Глосарій: правовий статус, правовий статус засуджених, правовий статус засуджених, суб'єктивні законні інтереси засуджених, конституційні права засуджених, конституційні обов'язки засуджених, громадян України, особи без громадянства. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси).
Тема5. Міжнародні стандарти виконання покарань в Україні	Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Соціально-правове призначення міжнародних стандартів виконання покарань, його основні принципи. 2. Міжнародне співробітництво в області виконання покарань засудженими. 3. Поняття і класифікація міжнародних стандартів. 4. Загальні і спеціалізовані правові характеристики Мінімальних стандартів поводження з ув'язненими. Глосарій: мінімальні стандартні правила поводження з ув'язненими. Пекінські правила. Токійські правила. Манделі. Стандарти поводження з засудженими. Стандарти Верховної Ради України з прав людини. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Відповісти на тестові питання.
Тема 6. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування.	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Прокурорський нагляд за додержанням законності при виконанні покарань. 2. Відомчий контроль. 3. Управління безпеки Державної пенітенціарної служби. 4. Питання запобігання та виявлення корупції. 5. Безпека Департаменту охорони, нагляду і контролю за виконанням судових

	Виконання навчальних завдань.	пенітенціарної служби України. Глосарій: контроль за діяльністю органів покарань, форми контролю за діяльністю виконання покарань, види контролю за л установ виконання покарань, контроль орга судовий контроль, відомчий контроль, прок дотриманням законності в установах в міжнародний контроль за діяльністю органів покарань, стадії контрольної діяльності, гро діяльністю органів і установ виконання пок засуджених, спостережні комісії, служби патронажні служби, ради громадськості, батьківські комітети, методичні ради, гро шефи, релігійні організації. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обго 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Розв'язати тести.

Модуль 2. Особлива частина кримінально-виконавчого права

Тема 7. Порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань.	<i>Питання та завдання для самоперевірки і конт</i> 1. Характеристика покарань, не пов'язаних з позбавленням волі. 3. Правове регулювання покарання у виді позбавлення права обійма займатися певною діяльністю. Глосарій: позбавлення рангу, позбавлення кваліфікаційного класу, позбавлення права об позбавлення права займатися певною д обмеження для військовослужбовців. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обго 4. Вирішити практичне завдання (кейси).
Тема 8. Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді конфіскації майна	Обговорення теоретичного та практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання	<i>Питання та завдання для самоперевірки і конт</i> 1. Правове регулювання і порядок виконанн штрафу. 2.Органи, які виконують покаранн задачі та функції. 3.Добровільна сплата шт виконання штрафу. 5. Права державного вико Глосарій: штраф, заміна штрафу при немож злісне ухилення від сплати штрафу, ареш

	навчальних завдань.	активів, Національне агентство України з розшуку та управління активів, одержаних інших злочинів, спеціальна конфіскація. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Провести умовний комплекс заходів, пов'язаних з покаранням у вигляді конфіскації майна викладачем сценарієм.
Тема 9. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.	Обговорення теоретичного практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю знань:</i> 1.Правове регулювання і порядок виконання покарання позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу. 2. Обов'язки суду при виконанні покарання. 3. Обов'язку посадової особи привласнив військово, спеціальне звання, спеціальний кваліфікаційний клас.4.Правові наслідки позбавлення спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу. Направлення і прийом засуджених військовослужбовців до дисциплінарної військової частини. Глосарій: позбавлення військового звання, спеціального звання, позбавлення рангу, позбавлення кваліфікаційного класу, позбавлення посади, позбавлення права обіймати певні посади, позбавлення прав діяльності, міри заохочення і стягнення в дисциплінарний батальйон. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Скласти проект повідомлення про підозру в злочині.
Тема 10. Порядок виконання попереднього ув'язнення під варту	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю знань:</i> 1.Підстави і принципи тримання під вартою. 2. Слідчі ізолятори - основні місця тримання під вартою. 3. Структура і правові основи діяльності слідчих ізоляторів. 4. Статус осіб, які тримаються під вартою. 5. Порядок виконання попереднього ув'язнення під вартою. 6. Обов'язки слідчих ізоляторів. 7. Порядок обліку осіб, які тримаються під вартою. 8. Порядок проведення медичних оглядів осіб, які тримаються під вартою. 9. Порядок проведення розмов з родичами осіб, які тримаються під вартою. 10. Порядок проведення розмов з адвокатами осіб, які тримаються під вартою. 11. Порядок проведення розмов з психологами осіб, які тримаються під вартою. 12. Порядок проведення розмов з соціальними працівниками осіб, які тримаються під вартою. 13. Порядок проведення розмов з духовними працівниками осіб, які тримаються під вартою. 14. Порядок проведення розмов з іншими працівниками осіб, які тримаються під вартою. 15. Порядок проведення розмов з родичами осіб, які тримаються під вартою. 16. Порядок проведення розмов з адвокатами осіб, які тримаються під вартою. 17. Порядок проведення розмов з психологами осіб, які тримаються під вартою. 18. Порядок проведення розмов з соціальними працівниками осіб, які тримаються під вартою. 19. Порядок проведення розмов з духовними працівниками осіб, які тримаються під вартою. 20. Порядок проведення розмов з іншими працівниками осіб, які тримаються під вартою. Глосарій: попереднє ув'язнення під варту, попереднє ув'язнення, місце відбування покарання, облік ув'язнених, система реєстрації і централізованого обліку засуджених, особова справа засудженого.

	завдань	побачення засуджених із родичами, бли особами, пересування засуджених без конв засоби забезпечення режиму в УВП, право з соціально-виховна робота із засудженими до 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обго 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Відповідно до запропонованих викладаче режим виконання попереднього ув'язнення громадян.
Тема 11. Виконання покарання у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт	Обговорення теоретичного та практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і конт</i> 1. Правове регулювання і порядок виконан громадських та виправних робіт. 2. Орг громадські та виправні роботи, їх задачі, фун 3.Правовий статус засуджених до громад робіт. Глосарій: громадські роботи, виправні работ та стягнення, кримінально-виконавча-інспе заробітку. 3. Скласти опорний конспект питань для обго 4. Вирішити практичне завдання (кейси).
Тема 12. Виконання покарання у виді обмеження волі	Обговорення теоретичного та практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і конт</i> 1. Місця відбування покарання у виді обмеже 2.Направлення засуджених до обмеження в покарання.3. Обчислення строку покарання волі. 4. Порядок і умови відбування покаранн волі. Глосарій: обмеження волі. Виправні центри. побутове забезпечення засуджених до обмеже підприємства, установи, організації або упов органу за місцем роботи засуджених до обме Соціально-виховна робота. Установи утрима засуджених до обмеження волі. Умови праці обмеження волі. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обго 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Запропонувати студентам скласти план відбуванням покарання у виді обмеження вол

Тема 13. Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі і її значення для досягнення цілей посприятиме засуджених і вимоги їх роздільного тримання в кримінально-виконавчих установах. 3. Правові основи розподілу засуджених у кримінально-виконавчих установах. Характеристика його етапів. 4. Поняття засуджених. Глосарій: категорії засуджених. Розподільчі засоби виправлення і ресоціалізації. Індивідуальні і персональні наряди. Облік засуджених. Апарати. Особова справа засудженого. Відомості про засуджених. Пересування засуджених. Неповнолітні, покарань, які застосовуються до неповнолітніх засуджених. Покарання щодо неповнолітніх засуджених. Застосовуються до неповнолітніх, стягнення до неповнолітніх. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси).
Тема 14. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного практичного матеріалу на семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Поняття і нормативне закріплення засобів виправлення і ресоціалізації засуджених та пробації. 2. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених та основні функції пробації. 3. Правові основи виправлення і ресоціалізації засуджених. 4. Робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених. Глосарій: ресоціалізація, виправлення засуджених; форми організації праці засуджених; форми організації праці засуджених; заробіток засуджених; загальноосвітнє навчання засуджених; підготовка; регулювання комунального і матеріального забезпечення засуджених; медична допомога засудженим; пробаційна програма; суб'єкти пробації. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Скласти проект апеляційної скарги.
Тема 15. Особливості відбудовання покарання у виді позбавлення довічного	Відвідування лекційного заняття. Обговорення теоретичного практичного матеріалу на семінарському	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю</i> 1. Поняття та ознаки позбавлення волі. Види покарань, пов'язаних з позбавленням волі. 2. Особливості виконання покарань неповнолітніми. 3. Особливості виконання покарань засудженими жінками. 4. Порядок виконання покарання у виді довічного позбавлення волі. Глосарій: : відбудовання покарання. Місце

позбавлення волі	занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	Виправні колонії. Виправні центри. Будинки навчально-виховного процесу. Виховні колонії довічного позбавлення волі, місця відбування довічного позбавлення волі, умови відбування довічного позбавлення волі, правовий статус довічного позбавлення волі, право засуджених довічного позбавлення волі звернутися з клопотанням про звільнення з місця відбування довічного позбавлення волі. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. Скласти проект ухвали суду.
Тема 16. Підстави і порядок звільнення від відбування покарання	Обговорення теоретичного практичного матеріалу семінарському занятті. Тестування. Виконання навчальних завдань	<i>Питання та завдання для самоперевірки і контролю знань</i> 1.. Підстави звільнення від відбування покарання на підстав звільнення від відбування покарання від відбування покарання у зв'язку із закінченням строків виконання покарання, призначеного вироком суду.4. Звільнення від відбування покарання на підставі Закону України “Про амністію і помилування. Глосарій: звільнення від відбування покарання на підставі закону про звільнення від відбування покарання, звільнення в зв'язку з відбуттям призна- ченого покарання, звільнення на підставі закону про звільнення від відбування покарання, види амністії, категорії осіб, щодо яких застосовується амністія, звільнення на підставі акту помилування, види помилування, звільнення від відбування покарання, звільнення у зв'язку з скасуванням вироку, звільнення у зв'язку з закінченням строків виконання покарання у кримінальній справі, звільнення у зв'язку із давністю виконання обвинувального вироку, звільнення від відбування покарання, звільнення від відбування покарання, звільнення з причини хвороби, документи, які оформлюються при звільненні від відбування покарання, соціальної адаптації щодо звільнених, на підставі закону про звільнення від відбування покарання. 2. Скласти термінологічний словник до теми. 3. Скласти опорний конспект питань для обговорення. 4. Вирішити практичне завдання (кейси). 5. За власно вигаданою ситуацією або конспектом судової практики складіть документ, який визначає підстави та порядок звільнення від відбування покарання.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Тематичний план навчальної дисципліни
з розподілом навчального часу за видами занять
для студентів денної форми навчання (вибірковий блок)

№ з / п	Назва модуля (розділу), теми	Кількість годин за видами занять			
		разом	аудиторні заняття		позааудиторні заняття
			лекції	семінарські заняття	самостійна робота
Модуль І					
Загальна частина кримінально-виконавчого права					
1.	Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу	10	2	2	6
2.	Кримінально-виконавче законодавство України	8		2	6
3.	Державні органи і установи виконання покарань	10	2	2	6
4.	Правовий статус засуджених	10	2	2	6
5.	Міжнародні стандарти виконання покарань в Україні	8		2	6

6.	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань	8	2	2	4
	Всього:	54	8	12	34
Модуль II					
Особлива частина кримінально-виконавчого права					
7.	Порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі		2		2
8.	Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді конфіскації майна.			2	2
9.	Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.			2	2
10.	Порядок виконання попереднього ув'язнення під варту		2	2	4
11.	Виконання покарання у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт			2	2
12.	Виконання покарання у виді обмеження волі			2	2
13.	Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі		2	2	4
14.	Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі		2	2	2
15.	Особливості відбування покарання у виді позбавлення та довічного позбавлення волі		2	2	2
16.	Підстави і порядок звільнення від відбування покарання			2	4
	Всього:		10	18	26
	Разом	108	18	30	60

Таблиця 3.1. Тематичний план навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» для студентів заочної форми навчання

№ з / П	Назва модуля (розділу), теми	Кількість годин за видами занять			
		разом	аудиторні заняття		позааудиторні заняття
			лекції	семінарські заняття	самостійна робота
Модуль I					
Загальна частина кримінально-виконавчого права					
1.	Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу	10	2		8
2.	Кримінально-виконавче законодавство України	8			8
3.	Державні органи і установи виконання покарань	10	2		8
4.	Правовий статус засуджених	10		2	8
5.	Міжнародні стандарти виконання покарань в Україні	8			8
6.	Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань	8			8
	Всього:	54	4	2	48
Модуль II					
Особлива частина кримінально-виконавчого права					
7.	Порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі	6	2		4
8.	Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді конфіскації майна	4			4
9.	Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.	4			4
10.	Порядок виконання попереднього ув'язнення під варту	6			6
11.	Виконання покарання у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт	4			4
12.	Виконання покарання у виді обмеження волі	6			6
13.	Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі	6		2	4
14.	Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до	6			6

	позбавлення волі				
15.	Особливості відбування покарання у виді позбавлення та довічного позбавлення волі	6		2	4
16.	Підстави і порядок звільнення від відбування покарання	6			6
	Всього:	54	2	4	48
	Разом	108	6	6	96

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА ТА МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ЇХ ВИКОНАННЯ

Індивідуальне навчально-дослідне завдання – це вид позааудиторної самостійної роботи студента навчального, навчально-дослідного чи проектно-конструкторського характеру, яке використовується у процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується разом із складанням поточного чи підсумкового контролю з навчальної дисципліни.

Ця група завдань носить науково-дослідницький характер, спонукає до якнайповнішої реалізації творчих можливостей студентів, рекомендована тим з них, хто опанував базовий зміст навчальної програми і має здібності та інтерес до такої роботи. Ці завдання складають варіативну частину модуля і їх виконання заохочується додатковою сумою балів.

Індивідуальні заняття проводяться з урахуванням психофізичних особливостей та академічної успішності студентів, а саме – для здійснення більш ретельного контролю та деталізації навчально-методичних рекомендацій в опануванні дисципліни тим з них, хто має низьку академічну успішність, та створення умов для поглиблення знань та розвитку творчих здібностей обдарованих студентів. Під час проведення індивідуальних занять передбачається робота за такими напрямками: надання допомоги студентам, які потребують додаткових роз'яснень при підготовці до складання проміжного та підсумкового контролю (усне та письмове тестування, співбесіда, розгляд аналітичних оглядів, публікацій за визначеною проблемою тощо); рекомендації студентам у виконанні індивідуальних завдань та надання їх роботі творчого спрямування (обговорення матеріалів наукового реферату з визначеної проблеми; підготовлених доповідей на студентську наукову конференцію, для участі у засіданнях гуртка «Ін Юре», у дебатах і дискусіях на засіданнях клубу «Феміда», матеріалів публікацій у наукових виданнях); підведення підсумків виконання письмових робіт студентів (тестів, понятійних диктантів, модульних контрольних робіт) з подальшою корекцією напрямків самостійної роботи.

Перелік індивідуальних завдань для самостійної роботи студентів:

1. Написання есе.
2. Написання і захист наукового реферату з визначеної проблеми.
3. Підготовка матеріалів власних досліджень до участі в науковій конференції.
4. Участь у роботі правничого дискусійного клубу «Феміда» (підготовка доповіді, участь у дебатах, оформлення стінгазети).
5. Участь у роботі наукового гуртка «Ін Юре» (підготовка та захист матеріалів наукового реферату чи наукової доповіді на засіданні гуртка).
6. Підготовка публікації в наукових виданнях.

Методичні рекомендації до виконання індивідуальних завдань

Однією із форм індивідуальної творчої роботи є написання **есе**. Есе – це прозаїчний твір невеликого обсягу та вільної композиції, який виражає індивідуальні враження й міркування з конкретного приводу чи питання, не претендує на визначальне чи вичерпне трактування предмета. Як правило, есе пропонує новий, суб'єктивно забарвлений погляд на проблему.

Написання студентом есе (не більше одного-двох з навчальної дисципліни) має сприяти виявленню його наукового, творчого підходу до розуміння найважливіших питань теми, запропонованої викладачем або обраної самостійно за погодженням з ним. Кожне есе, що відповідає вимогам до написання наукових робіт, надає можливість отримати позитивну оцінку.

Більш поширеною формою індивідуальної творчої роботи є написання та захист *реферату*.

Робота над рефератом складається із таких етапів:

- вибір теми на основі тематики, затвердженої кафедрою;
- накопичення інформаційного матеріалу;
- підготовка та написання реферату;
- захист реферату.

Реферат повинен мати таку структуру:

- план;
- короткий вступ;
- виклад основного змісту теми;
- висновки;
- список використаної літератури.

План – це логічна основа реферату, від нього залежить структура, зміст, логічний зв'язок частин реферату. Розробка плану розпочинається з ознайомлення з відповідною літературою, на основі якої складається попередній план з 2-3 пунктів. План не слід занадто деталізувати – в ньому даються основні,

центральні питання теми у логічній послідовності. Доцільно попередньо складений план реферату узгодити на консультації із викладачем.

Маючи попередній план, необхідно звернутися до бібліографії. Суттєву допомогу в ознайомленні із бібліографією можуть надати бібліотечні каталоги (алфавітний, систематичний, предметний), довідкова література (енциклопедії, словники, статистичні збірники), наукова та періодична література (монографії, журнали, газети).

Основному тексту в рефераті передують вступ. У ньому необхідно показати значення, актуальність проблеми, яка розглядається, обґрунтувати вибір теми, сформулювати основну мету, яка буде розкрита в рефераті.

В основній частині роботи велику увагу слід приділити глибокому теоретичному аналізу як теми в цілому, так і окремих її питань, правильно ув'язати теоретичні положення із практикою, розкрити матеріал у відповідності зі складеним планом.

Виклад основних питань завершується короткими висновками, де узагальнюються найважливіші положення, розглянуті в рефераті.

Реферат повинен бути написаний без помилок, повторів, скорочень.

Важливе значення має правильне оформлення реферату. На титульному аркуші необхідно вказати назву вищого навчального закладу, факультету, реферату, групу, своє прізвище та ініціали, прізвище наукового керівника. На наступному аркуші наводиться план реферату із наведенням сторінок відповідних розділів.

Зазначені у тексті цитати повинні відповідати посиланням на джерела, з яких вони наведені та оформлені таким чином: [1, с. 25], де перша цифра – номер джерела за списком використаної літератури, а друга вказує на номер сторінки. Текст реферату повинен бути набраний на комп'ютері з одного боку аркушу формату А4, шрифт Times New Roman, розмір 14, поля: верхнє та нижнє – 20 мм, ліве – 30 мм, праве – 10 мм, 1,5 інтервал. Кожний розділ плану розпочинається з нової сторінки. Сторінки повинні бути пронумеровані у правому верхньому куті. Обсяг реферату 12-15 сторінок.

У кінці реферату наводиться список використаної літератури (8-10 джерел), розташованої в алфавітному порядку за прізвищем автора, з наведенням назви праці (статті), видавництва, року видання та загальної кількості сторінок по кожному літературному джерелу.

Підготовлений реферат захищається на семінарському або індивідуальному занятті. Аргументом для підготовки до захисту реферату є позитивна рецензія наукового керівника, в іншому випадку його необхідно доопрацювати відповідно до наданих в ній рекомендацій. Реферат не допускається до захисту, якщо текст реферату є компіляцією тексту підручника; основні питання не розкрито або викладено фрагментарно; текст містить помилки; реферат оформлено неправильно.

Підготовка до захисту реферату включає усунення недоліків та помилок, вказаних у рецензії та складання короткого резюме реферату (визначення важливих понять, фактів, формулювання висновків), що буде сприяти закріпленню матеріалу в пам'яті і вільному його викладу під час захисту.

Поширеною формою індивідуальної роботи є участь у роботі правознавчого *дискусійного клубу* «Феміда» (підготовка доповіді, участь у дебатах чи дискусії, оформлення стінгазети).

Підготовку доповіді рекомендується здійснювати за такими етапами:

- вибір теми доповіді;
- підбір літератури та інших джерел;
- визначення форми і структури доповіді;
- підготовка тексту доповіді.

Обрати тему доповіді можна самостійно або із запропонованого кафедрою правознавства переліку і повідомити про це викладача, обраного в якості консультанта (керівника). Тема роботи визначається в межах загальної проблеми дискусії, запропонованої Радою клубу «Феміда» і затвердженою кафедрою правознавства. Тема доповіді не обов'язково повинна бути цілком юридичною за змістом, але містити певні правові аспекти питань, що пропонуються до розгляду. Важливо, щоб тема була актуальною, становила інтерес під кутом зору ситуації в українському суспільстві та світі і, безперечно, цікавою для самого доповідача. Також при визначенні теми слід враховувати доступність (насамперед, наявність у бібліотеці) необхідних для розгляду відповідної теми правових і літературних джерел. Отже, остаточний варіант теми доповіді доцільно формулювати разом з викладачем-консультантом.

Роботу над темою слід почати з підбору літератури – ознайомлення з підручниками, навчальними посібниками, науковими монографіями, статтями у збірниках і періодичних виданнях, нормативно-правовими актами, міжнародними договорами, матеріалами юридичної практики тощо. У разі потреби варто звернутися за рекомендаціями до викладача (щодо кількості і якості джерел, необхідних для належного розкриття відповідної теми). У процесі вивчення літератури доцільно робити виписки і записи, поступово формуючи матеріал з окремих питань доповіді. Оскільки доповідь призначена для використання під час дискусії, для її підготовки рекомендується широко використовувати публіцистичні матеріали, особливо ті, що написані «живою» мовою.

При оформленні матеріалів доповіді необхідно дотримуватись певних правил оформлення. Текст доповіді повинен включати титульну сторінку, план та інші структурні частини, передбачені планом. План подається на другій сторінці роботи і повинен включати: «Вступ» (у ньому визначаються актуальність

обраної теми, її взаємозв'язок із загальною проблемою дискусії і мета, якої студент намагатиметься досягти, розглядаючи цю тему); основну частину роботи, що складається з декількох розміщених у певній логічній послідовності питань відповідно до змісту теми; «Висновок» (у ньому підводиться підсумок досягнення визначеної у вступі роботи мети, чітко окреслюється власне ставлення до проблеми, що є предметом дискусії, розкриваються практичні способи вирішення цієї проблеми); «Список літератури».

Робота повинна бути написана грамотно, розбірливим почерком або надрукована. Відповіді подаються відповідно до нумерації питань плану роботи і починаються із заголовків. Сторінки необхідно пронумерувати і скріпити. Обсяг тексту доповіді – 10-12 сторінок на папері формату А-4 (210x297). При цьому обсяг вступу повинен складати не більше 1 сторінки, а висновку – 2 сторінок. На титульній сторінці необхідно вказати: назву навчального закладу, тему роботи, прізвище, ім'я, по-батькові студента, номер групи, прізвище та ініціали викладача-консультанта, рік і місце написання роботи.

Текст доповіді повинен містити посилання на використані літературні джерела. Цитати з використаних джерел необхідно брати в лапки і давати точні і повні посилання на ці джерела. Посилання робляться у вигляді зносок (в нижній частині сторінки). Зноски подаються за існуючими бібліографічними правилами (автор, назва роботи, місце і рік видання, номер сторінки). Посилання повинні бути пронумеровані. В кінці роботи з додержанням бібліографічних правил подається список використаних правових джерел та літератури у такій послідовності: 1) нормативно-правові акти та інші правові документи (подаються за юридичною силою і датою прийняття); 2) література (подається в алфавітному порядку); 3) інші матеріали.

Орієнтовний перелік тем індивідуальних завдань

Підготувати письмову доповідь (есе), реферат на одну із поданих тем:

1. Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу.
2. Кримінально-виконавче законодавство України.
3. Державні органи і установи виконання покарань.
4. Правовий статус засуджених.
5. Міжнародні стандарти виконання покарань в Україні.
6. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань.
7. Порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
8. Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді конфіскації майна.
9. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.
10. Порядок виконання попереднього ув'язнення під варту.
11. Виконання покарання у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт.
12. Виконання покарання у виді обмеження волі.
13. Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі.
14. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі.
15. Особливості відбування покарання у виді позбавлення та довічного позбавлення волі.
16. Підстави і порядок звільнення від відбування покарання.

Виконати презентацію в аудиторії до однієї із тем лекційного чи семінарського заняття:

1. Поняття кримінально-виконавчого права, предмет і система курсу.
2. Кримінально-виконавче законодавство України.
3. Державні органи і установи виконання покарань.
4. Правовий статус засуджених.
5. Міжнародні стандарти виконання покарань в Україні.
6. Нагляд і контроль за виконанням кримінальних покарань.
7. Порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.
8. Виконання покарання у виді штрафу. Виконання покарання у виді конфіскації майна.
9. Виконання покарання у виді тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців.
10. Порядок виконання попереднього ув'язнення під варту.
11. Виконання покарання у виді громадських робіт. Виконання покарання у виді виправних робіт.
12. Виконання покарання у виді обмеження волі.
13. Класифікація, розподіл, прийняття та облік засуджених до позбавлення волі.
14. Основні засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до позбавлення волі.
15. Особливості відбування покарання у виді позбавлення та довічного позбавлення волі.
16. Підстави і порядок звільнення від відбування покарання.

ПОРЯДОК І КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Об'єктами контролю знань, що оцінюються, є робота студентів на лекціях, семінарських заняттях, якість та своєчасність виконання індивідуальних і домашніх завдань, поточних модульних робіт. Контрольні заходи здійснюються викладачами і включають поточний і підсумковий контроль.

Поточний контроль знань студентів здійснюється при проведенні лекцій, семінарських, шляхом перевірки виконання домашніх завдань.

Під час проведення семінарських занять застосовуються такі методи контролю, як усне та письмове опитування студентів з питань, визначених планом заняття, дискусійне обговорення проблемних питань з теми заняття, письмове складання студентами тестів та інше.

Поточна успішність студентів за виконання навчальних видів робіт на навчальних заняттях і за виконання завдань самостійної роботи оцінюються за допомогою національної шкали оцінок («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Критерії оцінювання відповіді студента на семінарському занятті:

«5» – вичерпна і глибока відповідь на питання семінарського (практичного) заняття. Студент виявив всебічне, систематичне й глибоке знання матеріалу, глибоко засвоїв основну й додаткову літературу з теми, рекомендовану планом. Доповідає активно й упевнено, не прив'язаний до конспекту. Відповідь вирізняється точністю використаних термінів. Матеріал викладається послідовно й логічно. У розумінні та викладі навчального матеріалу студент виявляє науковий підхід і творчі здібності. Після завершення доповіді відповідає на всі питання викладача та товаришів.

«4» – студент виявляє достатньо повне знання матеріалу, не припускається у відповіді суттєвих неточностей, засвоїв основну літературу, рекомендовану викладачем у плані семінарського (практичного) заняття. Дає відповіді на запитання викладача та одногрупників. Нерідко звертається до конспекту.

«3» – студент виявляє знання матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і роботи за фахом. Доповідач прикутий до конспекту, припускається грубих помилок. Матеріал частково розкриває проблему. Відповідає на поставлені запитання з помилками, однак спроможний зі сторонньою допомогою виправити їх.

«2» – студент читає з конспекту. Матеріал розкриває проблему поверхово чи фрагментарно або зовсім не розкриває сутності питання. На запитання викладачів та студентів відповідати не може.

Поточний контроль, який має місце під час проведення *поточних модульних робіт*, здійснюється шляхом виконання студентами відповідних тестів в письмовій формі або за допомогою відповідного програмного забезпечення комп'ютерної підтримки освітнього процесу. Оцінювання знань студентів при виконанні поточних модульних робіт здійснюється за 100-бальною шкалою. Загальна оцінка за поточний модульний контроль визначається як середньоарифметична за формулою: $(M_1+M_2)/2$

Оцінювання *самостійної роботи* студента здійснюється шляхом перевірки його робочого зошита, де виконуються завдання, передбачені планом самостійної роботи, а також під час поточного тестування чи співбесіди, у перебігу яких викладач визначає загальний рівень засвоєння студентом вузлових питань кожної з тем, винесених на самостійне опрацювання (зокрема, під час семінарських (практичних) занять). У додатковому контролі засвоєння студентом кожної з тем, винесених на самостійне опрацювання, потреби немає, оскільки цю функцію виконує рубіжний контроль (поточна модульна контрольна робота). У ній рівномірно представлений увесь навчальний матеріал змістового модуля.

Підсумкове оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» здійснюється у формі екзамену. Підсумкова оцінка визначається за середньозваженою оцінкою, виходячи із загальної оцінки за поточний модульний контроль і оцінки за здачу екзамену. Оцінювання знань студентів при здачі екзамену здійснюється за 100-бальною шкалою.

Розрахунок загальної підсумкової оцінки за вивчення навчальної дисципліни проводиться за формулою: $M \times 0,6 + E \times 0,4$

Існує також можливість набрання студентом *додаткових балів* (не більше 30).

Система нарахування додаткових балів за видами робіт з вивчення навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»:

Форма роботи	Вид роботи	Бали
Навчальна	1. Участь в предметних олімпіадах: університетських, міжвузівських, всеукраїнських, міжнародних	20
	2. Участь в конкурсах на кращого знавця дисципліни: університетських, міжвузівських, всеукраїнських, міжнародних	20
	3. Виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань підвищеної складності	15
	4. Написання і захист реферату з визначеної проблеми	10

<i>Форма роботи</i>	<i>Вид роботи</i>	<i>Бали</i>
2. Науково-дослідна	1. Участь у роботі наукового гуртка «Ін Юре» (підготовка та захист матеріалів наукового реферату на засіданні гуртка).	15
	2. Участь у роботі студентського дискусійного клубу «Феміда» (підготовка доповіді, участь у дебатах, оформлення стіннівки)	15 20 20
	3. Участь в конкурсах студентських робіт: університетських, міжвузівських, всеукраїнських, міжнародних	25
	4. Підготовка матеріалів власних досліджень до участі в науковій конференції	
	5. Підготовка публікації в науковому виданні	

Загалом підсумкове оцінювання навчальної діяльності студента з навчальної дисципліни «Основи наукових досліджень» здійснюється за 4-бальною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»), 100-бальною шкалою та за шкалою ЄКТС.

Переведення даних 100-бальної шкали оцінювання в 4-бальну та шкалу ЄКТС здійснюється в такому порядку:

**Шкала
оцінювання знань студентів за результатами
підсумкового контролю з навчальної дисципліни**

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	Відмінно
82-89	B	Дуже добре
74-81	C	Добре
64-73	D	Задовільно
60-63	E	Задовільно достатньо
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного підсумкового контролю
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням навчальної дисципліни та підсумковим контролем

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ПОТОЧНОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

Модуль I.

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА.

1. Поняття, предмет і метод правового регулювання кримінально-виконавчого права.
2. Система кримінально-виконавчого права України.
3. Поняття та особливості кримінально-виконавчих правовідносин.
4. Кримінально-виконавча політика України як складова частина політики держави.
5. Цілі і завдання кримінально-виконавчої політики України.
6. Суб'єкти формування і форми реалізації кримінально-виконавчої політики.
7. Основні принципи кримінально-виконавчої політики.
8. Ознаки кримінально-виконавчого права, як самостійної галузі права: предмет і методи правового регулювання, система норм.
9. Поняття кримінально-виконавчого права, його функції і основні завдання.
10. Зв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.
11. Поняття принципів кримінально-виконавчого права.
12. Пробаційна програма: поняття, зміст завдання.
13. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України.
14. Поняття та види органів і установ виконання покарань.
15. Державна кримінально-виконавча служба України та її структура.
16. Державна пенітенціарна служба України: завдання, функції та структура.
17. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України.
18. Поняття та види органів і установ виконання покарань.
19. Державна кримінально-виконавча служба України та її структура.
20. Державна пенітенціарна служба України: завдання, функції та структура.
21. Поняття та зміст правового статусу засуджених.
22. Зміст суб'єктивних прав та законних інтересів засуджених.
23. Основні обов'язки засуджених та їх зміст.
24. Соціально-правове призначення міжнародного співробітництва в області виконання покарань, його основні напрямки.
25. Історія міжнародного співробітництва в області поводження з засудженими.
26. Поняття і класифікація міжнародно-правових актів і стандартів.
27. Загальні і спеціалізовані акти.
28. Соціально-правова характеристика Мінімальних стандартних правил поводження з ув'язненими.
29. Прокурорський нагляд за додержанням законів при виконанні покарань.
30. Управління внутрішньої безпеки Державної пенітенціарної служби України.
31. Відділ з питань запобігання та виявлення корупції.
32. Відділ нагляду і безпеки Департаменту охорони, нагляду і безпеки, режиму та контролю за виконанням судових рішень Державної пенітенціарної служби України.
33. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді штрафу.
34. Органи, які виконують покарання у виді штрафу, їх задачі та функції.
35. Добровільна сплата штрафу.
36. Примусове виконання штрафу.
37. Права державного виконавця.
38. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
39. Обов'язки суду по виконанню даного покарання.
40. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

Модуль II.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА.

1. Обов'язку посадової особи чи органу, який привласнив військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас.
2. Правові наслідки позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
3. Підстави і принципи тримання під вартою. Місця тримання під вартою.
4. Слідчі ізолятори як основні місця тримання під вартою, їх задачі, структура і правові основи діяльності.
5. Правовий статус осіб, які тримаються під вартою.
6. Поняття та цілі режиму в слідчих ізоляторах, основні його вимоги.
7. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді громадських та виправних робіт.
8. Органи, які виконують громадські та виправні роботи, їх задачі, функції та компетенція.

9. Правовий статус засуджених до громадських та виправних робіт.
10. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.
11. Направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання.
12. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
13. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.
14. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі на певний строк і її значення для досягнення цілей покарання.
15. Категорії засуджених і вимоги їх роздільного тримання за видами кримінально-виконавчих установ.
16. Правові підстави прийому та розподілу засуджених у кримінально-виконавчі установи, характеристика його етапів.
17. Поняття і значення обліку засуджених.
18. Поняття і нормативне закріплення виправлення і ресоціалізації засуджених.
19. Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції.
20. Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
21. Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції.
22. Сфера дії режиму по суб'єктах і в просторі.
23. Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
24. Правове регулювання і принципи організації праці засуджених.
25. Форми організації праці.
26. Умови та оплата праці засуджених, тривалість робочого часу і його облік.
27. Включення у трудовий стаж часу залучення засуджених до оплачуваної праці.
28. Утримання із заробітку засуджених та їх черговість.
29. Соціально-виховна робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
30. Задачі, форми і методи виховної роботи з засудженими.
31. Поняття злісного порушення встановленого порядку відбування покарання, наслідки визнання засудженого злісним порушником встановленого порядку відбування покарання.
32. Соціально-виховна робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
33. Поняття та ознаки позбавлення волі. Види кримінальних покарань, пов'язаних з позбавленням волі.
34. Особливості виконання покарань неповнолітніми.
35. Особливості відбування покарання засудженими жінками.
36. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного.
37. Загальна характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі.
38. Правове регулювання виконання (відбування) покарання у виді довічного позбавлення волі.
39. Місця виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
40. Правовий статус засуджених до довічного позбавлення волі.
41. Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
42. Підстави звільнення від відбування покарання.
43. Класифікація підстав звільнення від відбування покарання.
44. Звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строку покарання, призначеного вироком суду.
45. Звільнення від відбування покарання на підставі Закону України "Про амністію" та акта про помилування.
46. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.
47. Звільнення від відбування покарання через хворобу.
48. Інші підстави звільнення від відбування покарання.
49. Порядок звільнення від відбування покарання.
50. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання.

Приклад побудови поточної модульної контрольної роботи

ВНЗ УКООПСПІЛКИ «ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»

Комплексне контрольне завдання (робота)
з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право»
для студентів спеціальності 081 «Право»

ВАРІАНТ № 1

Теоретичне завдання

Підготувати відповідь на питання:

1. Система кримінально-виконавчого права.

Практичне завдання

Розв'язати тести:

1. *Правовий статус засуджених іноземців і осіб без громадянства визначається:*

- 1) кримінально – виконавчим законодавством, яке діє в державі, громадянином якої є засуджений;
- 2) міжнародним кримінально – виконавчим законодавством;
- 3) законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- 4) законом України «Про відбuvання покарань іноземцями і особами без громадянства», а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. *Що не входить до прав засуджених?*

- 1) право на отримання інформації про свої права і обов'язки, порядок та умови виконання та відбuvання призначеного судом покарання;
- 2) право на гуманне ставлення до них та на повагу їх людської гідності;
- 3) право на зустріч із рідними за вимогою засудженого;
- 4) право звертатися відповідно до законодавства з пропозиціями, заявами і скаргами до адміністрації органів і установ виконання покарання.

3. *Чи має право засуджений вести листування?*

- 1) так, має право вести листування;
- 2) так, має право вести листування, але за згодою керівництва виправного закладу;
- 3) залежності від тяжкості злочину;
- 4) немає права на листування.

4. *Чи поширюється право на правову допомогу, на засуджених осіб, які перебувають на лікуванні у закладах охорони здоров'я?*

- 1) так, поширюється, але за згодою керівника закладу охорони здоров'я
- 2) так, поширюється, але за згодою керівника виправного закладу;
- 3) таке право поширюється і на засуджених осіб, які перебувають на лікуванні у закладах охорони здоров'я;
- 4) засуджений отримує правову допомогу після закінчення стаціонарного лікування

5. *Чи мають право засуджені іноземці підтримувати зв'язок з дипломатичними представництвами і консульськими установами своїх держав?*

- 1) так мають, але за погодженням із Міністерством закордонних справ України;
- 2) так мають, тільки в присутності представника Міністерства закордонних справ України;
- 3) так мають, тільки в присутності представника від керівництва виправного закладу;
- 4) засуджені іноземці мають право підтримувати зв'язок з дипломатичними представництвами і консульськими установами своїх держав.

Доцент кафедри _____ Білокінь Р.М.

Завідувач кафедри правознавства _____ проф. Лаврик Г.В.

Затверджено на засіданні кафедри правознавства

Протокол № _____ р.

ПІДСУМКОВЕ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ (ЗАЛІКУ) З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО»

1. Поняття, предмет і метод правового регулювання кримінально-виконавчого права.
2. Система кримінально-виконавчого права України.
3. Поняття та особливості кримінально-виконавчих правовідносин.
4. Кримінально-виконавча політика України як складова частина політики держави.
5. Цілі і завдання кримінально-виконавчої політики України.
6. Суб'єкти формування і форми реалізації кримінально-виконавчої політики.
7. Основні принципи кримінально-виконавчої політики.
8. Ознаки кримінально-виконавчого права, як самостійної галузі права: предмет і методи правового регулювання, система норм.
9. Поняття кримінально-виконавчого права, його функції і основні завдання.
10. Зв'язок кримінально-виконавчого права з іншими галузями права.
11. Поняття принципів кримінально-виконавчого права.
12. Пробаційна програма: поняття, зміст завдання.
13. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України.
14. Поняття та види органів і установ виконання покарань.
15. Державна кримінально-виконавча служба України та її структура.
16. Державна пенітенціарна служба України: завдання, функції та структура.
17. Загальна характеристика та поняття кримінально-виконавчої системи України.
18. Поняття та види органів і установ виконання покарань.
19. Державна кримінально-виконавча служба України та її структура.
20. Державна пенітенціарна служба України: завдання, функції та структура.
21. Поняття та зміст правового статусу засуджених.
22. Зміст суб'єктивних прав та законних інтересів засуджених.
23. Основні обов'язки засуджених та їх зміст.
24. Соціально-правове призначення міжнародного співробітництва в області виконання покарань, його основні напрямки.
25. Історія міжнародного співробітництва в області поводження з засудженими.
26. Поняття і класифікація міжнародно-правових актів і стандартів.
27. Загальні і спеціалізовані акти.
28. Соціально-правова характеристика Мінімальних стандартних правил поводження з ув'язненими.
29. Прокурорський нагляд за додержанням законів при виконанні покарань.
30. Управління внутрішньої безпеки Державної пенітенціарної служби України.
31. Відділ з питань запобігання та виявлення корупції.
32. Відділ нагляду і безпеки Департаменту охорони, нагляду і безпеки, режиму та контролю за виконанням судових рішень Державної пенітенціарної служби України.
33. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді штрафу.
34. Органи, які виконують покарання у виді штрафу, їх задачі та функції.
35. Добровільна сплата штрафу.
36. Примусове виконання штрафу.
37. Права державного виконавця.
38. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
39. Обов'язки суду по виконанню даного покарання.
40. Обов'язку посадової особи чи органу, який привласнив військово, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас.
41. Правові наслідки позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.
42. Підстави і принципи тримання під вартою. Місця тримання під вартою.
43. Слідчі ізолятори як основні місця тримання під вартою, їх задачі, структура і правові основи діяльності.
44. Правовий статус осіб, які тримаються під вартою.
45. Поняття та цілі режиму в слідчих ізоляторах, основні його вимоги.
46. Правове регулювання і порядок виконання покарання у виді громадських та виправних робіт .
47. Органи, які виконують громадські та виправні роботи, їх задачі, функції та компетенція.
48. Правовий статус засуджених до громадських та виправних робіт.
49. Місця відбування покарання у виді обмеження волі.
50. Направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання.
51. Обчислення строку покарання у виді обмеження волі.
52. Порядок і умови відбування покарання у виді обмеження волі.

53. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі на певний строк і її значення для досягнення цілей покарання.
54. Категорії засуджених і вимоги їх роздільного тримання за видами кримінально-виконавчих установ.
55. Правові підстави прийому та розподілу засуджених у кримінально-виконавчі установи, характеристика його етапів.
56. Поняття і значення обліку засуджених.
57. Поняття і нормативне закріплення виправлення і ресоціалізації засуджених.
58. Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції.
59. Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
60. Режим в системі основних засобів виправлення і ресоціалізації засуджених, його поняття та основні функції.
61. Сфера дії режиму по суб'єктах і в просторі.
62. Праця як основний засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
63. Правове регулювання і принципи організації праці засуджених.
64. Форми організації праці.
65. Умови та оплата праці засуджених, тривалість робочого часу і його облік.
66. Включення у трудовий стаж часу залучення засуджених до оплачуваної праці.
67. Утримання із заробітку засуджених та їх черговість.
68. Соціально-виховна робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
69. Задачі, форми і методи виховної роботи з засудженими.
70. Поняття злісного порушення встановленого порядку відбування покарання, наслідки визнання засудженого злісним порушником встановленого порядку відбування покарання.
71. Соціально-виховна робота як засіб виправлення і ресоціалізації засуджених.
72. Поняття та ознаки позбавлення волі. Види кримінальних покарань, пов'язаних з позбавленням волі.
73. Особливості виконання покарань неповнолітніми.
74. Особливості відбування покарання засудженими жінками.
75. Порядок і умови виконання та відбування покарання у виді довічного.
76. Загальна характеристика покарання у виді довічного позбавлення волі.
77. Правове регулювання виконання (відбування) покарання у виді довічного позбавлення волі.
78. Місця виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
79. Правовий статус засуджених до довічного позбавлення волі.
80. Порядок і умови виконання покарання у виді довічного позбавлення волі.
81. Підстави звільнення від відбування покарання.
82. Класифікація підстав звільнення від відбування покарання.
83. Звільнення від відбування покарання у зв'язку із закінченням строку покарання, призначеного вироком суду.
84. Звільнення від відбування покарання на підставі Закону України "Про амністію" та акта про помилування.
85. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.
86. Звільнення від відбування покарання через хворобу.
87. Інші підстави звільнення від відбування покарання.
88. Порядок звільнення від відбування покарання.
89. Допомога особам, які звільнені від відбування покарання.
90. Нагляд за особами, звільненими від відбування покарання.

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

Активи - кошти, майно, майнові та інші права, на які може бути накладено або накладено арешт у кримінальному провадженні або які конфісковані за рішенням суду у кримінальному провадженні.

Арешт – це кримінальне покарання, що полягає в триманні засудженого в умовах ізоляції і встановлюється на строк від одного до шести місяців (від півмісяця до півтора місяця для неповнолітніх).

Виконавче провадження – завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) – це сукупність дій органів і посадових осіб, визначених у законі, що спрямовані на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які провадяться на підставах, в межах повноважень та у спосіб, визначених законом України «Про виконавче провадження», іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню.

Виправлення засудженого – це процес позитивних змін, які відбуваються в особистості засудженого та створюють у нього готовність до самокерованої правослухняної поведінки.

Виправна колонія є основним видом державної установи, призначеного для утримання громадян повнолітнього віку, які засуджені до позбавлення волі.

Виправні роботи – це вид покарання, який встановлюється на строк від 6 місяців до 2 років і відбувається за місцем роботи засудженого. Із заробітку засудженого до виправних робіт в доход держави відраховується сума у розмірі, встановленому вироком суду, в межах від 10 до 20 відсотків.

Виховна колонія – заклад, мета якого є покарання та виправлення поведінки неповнолітніх дітей, які відбувають покарання внаслідок засудження за кримінальні злочини.

Виявлення активів - діяльність із встановлення факту існування активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні.

Відбування покарання є забезпеченим державним примусом правовим станом засудженого, що настає після того, як обвинувальний вирок суду набрав законної сили, і полягає у підпорядкуванні поведінки засудженого обмеженням прав та свобод, передбачених у Кримінальному кодексові України відповідними покараннями. Відбування покарання можливе у межах кримінально-виконавчих правовідносин, що виникають між адміністрацією органів та установ виконання покарань та засудженими.

Відомчий контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань – це контроль, що здійснюється вищестоящими органами управління і посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Волонтер пробації - фізична особа, яка досягла вісімнадцятирічного віку, уповноважена органом пробації та волонтерською організацією на виконання окремих завдань, пов'язаних із пробацією, на добровільній та безоплатній основі.

Гауптвахта (від нім. Hauptwache – головна варта) – місце в армії, де примусово утримують військовиків-порушників військової дисципліни. На гауптвахті обладнують загальні та одиночні камери для заарештованих, окремі камери для допиту, двір для прогулянок, караульні приміщення тощо.

Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань – це контроль, що здійснюють спостережні комісії, які діють на підставі цього Кримінально-виконавчого кодексу України та Положення про спостережні комісії, що затверджується Кабінетом Міністрів України. У випадках, встановлених Кримінально-виконавчим кодексом України та законами України, громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань можуть здійснювати об'єднання громадян.

Громадські роботи – це вид покарання, сутність якого полягає в тому, що засуджений у вільний від роботи або навчання час безоплатно працює на суспільно-корисних роботах. Встановлюються громадські роботи на строк від 60 до 240 годин, для неповнолітніх – від 30 до 120 годин, і відбуваються не більше ніж 4 години на день для дорослих і 2 години для неповнолітніх.

Давністю виконання обвинувального вироку називається витік встановлених законом строків, після яких обвинувальний вирок не виконується. Відлік строку давності виконання обвинувального вироку починається з дня набрання вироком законної сили.

Державна кримінально-виконавча служба України – це державна служба, яка відповідно до закону здійснює правозастосовні та правоохоронні функції і складається з центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, його територіальних органів управління, кримінально-виконавчої інспекції, установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, воєнізованих формувань, навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, підприємств установ виконання покарань, інших підприємств, установ і організацій, створених для забезпечення виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.

Державна пенітенціарна служба України (ДПтС України) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якої спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України, входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у сфері виконання кримінальних покарань. ДПтС України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства юстиції України, іншими актами законодавства України, дорученнями Міністра юстиції України.

Джерела кримінально-виконавчого права – це акти органів влади або інших уповноважених органів держави, які містять норми кримінально-виконавчого права.

Дисциплінарний батальйон (окрема дисциплінарна рота) є військовою частиною, яку утримують за окремим штатом у ЗСУ для здійснення покаранням за вчинений злочин і має на меті виправлення та перевиховання засуджених у дусі чесного ставлення до праці та військової служби, суворого додержання ними Конституції та законів України, точного виконання Військової присяги і військових статутів та запобігання вчиненню нових злочинів.

Досудова доповідь - письмова інформація для суду, що характеризує обвинуваченого.

Завданнями Державної пенітенціарної служби України є: реалізація державної політики у сфері виконання кримінальних покарань; внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері виконання кримінальних покарань; забезпечення формування системи наглядових, соціальних, виховних та профілактичних заходів, які застосовуються до засуджених та осіб, узятих під варту; контроль за дотриманням прав людини і громадянина, вимог законодавства щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізацією законних прав та інтересів засуджених і осіб, узятих під варту.

Законні інтереси засуджених – це закріплені в правових нормах конкретної дії прагнення засуджених до володіння тими чи іншими благами, які задовольняються, як правило, за результатом оцінки посадовими особами органів виконання покарань чи адміністрацією установ виконання покарань, прокуратурою, судом поведінки засудженого під час відбування покарання.

Здійснення соціального захисту дітей і профілактики серед них правопорушень покладається в межах визначеної компетенції на: центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері сім'ї та дітей, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері сім'ї та дітей, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері сім'ї та дітей, відповідні структурні підрозділи обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій, виконавчих органів міських і районних у містах рад.

Зміст правового статусу засуджених, як окремі елементи, складають їх суб'єктивні права, законні інтереси та обов'язки.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання – це вид позааудиторної самостійної роботи студента навчального, навчально-дослідного чи проектно-конструкторського характеру, яке використовується у процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується разом зі складанням рубіжного чи підсумкового контролю з навчальної дисципліни.

Класифікація засуджених до позбавлення волі – це розподіл їх на відносно однорідні категорії за певними ознаками для створення найбільш ефективних умов у досягненні цілей покарання.

Конфіскація – додаткове кримінальне покарання (у деяких країнах – «інший захід кримінально-правового характеру»), яке полягає у примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, яке належить засудженому на праві власності.

Кримінальна відповідальність – форма реалізації охоронних кримінально-правових відносин, пов'язаних із вчиненням злочину, яка завжди полягає у державному осуді злочинця, що здійснюється судом в обвинувальному вирокі, і, як правило, втілюється в застосуванні до нього конкретних заходів кримінально-правового впливу.

Кримінальна політика – це заснована на об'єктивних законах розвитку суспільства діяльність державних та громадських органів та організацій по охороні правопорядку від злочинних посягань шляхом застосування покарання або інших мір, а також шляхом попередження злочинів за допомогою загрози застосування покарань. Кримінальна політика визначає напрямки діяльності у трьох сферах застосування покарання.

Кримінально-виконавча інспекція – це орган виконавчої влади, підпорядкований Державному департаменту України з питань виконання покарань, який відповідно до законодавства здійснює діяльність з виконання кримінальних покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт. Крім цього, кримінально-виконавча інспекція здійснює контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, а також звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.

Кримінально-виконавча інспекція – це орган, який виконує покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт та здійснює контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням або умовно-достроково, а також звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.

Кримінально-виконавча політика – це а) позначення державної доктрини саме в царині виконання покарань і її реалізації на практиці у вигляді застосування державного примусу до засуджених, що виявляється в обмеженні їхніх прав і свобод; б) найменування галузі наукових знань, що становлять теоретико-пізнавальну категорію.

Кримінально-виконавча система – це сукупність органів та установ держави, які здійснюють діяльність з виконання кримінальних покарань, наділені спеціальним статусом та перебувають у відносинах субординації між собою.

Кримінально-виконавче законодавство – це система нормативно-правових актів, що містять норми кримінально-виконавчого права. Це нормативно-правові акти органів влади і управління (джерела), які регулюють весь комплекс суспільних відносин, що виникають з приводу та у процесі виконання й відбування кримінальних покарань та застосування до засуджених засобів виправлення і ресоціалізації.

Кримінально-виконавче право є сукупністю забезпечених силою державного примусу загальнообов'язкових норм, що регламентують діяльність органів та установ виконання покарань, визначають порядок виконання й умови відбування покарань, регулюють правовідносини, що виникають у сфері виконання покарань. Кримінально-виконавче право являє собою самостійну галузь права, що характеризується власним предметом і методом правового регулювання, а також системою норм.

Кримінально-виконавчі правовідносини – це врегульовані нормами кримінально-виконавчого законодавства взаємовідносини, які виникають, змінюються і припиняються між суб'єктами та іншими учасниками з приводу виконання та відбування покарання.

Кримінально-правова бездіяльність – це суспільно небезпечне, вольове і пасивне поведіння.

Кримінально-правова дія являє собою суспільно небезпечну, вольову й активну поведінку людини.

Кримінально-правова наука – це певна система поглядів, ідей, концепцій і теорій щодо самого кримінального закону, практики його застосування та перспектив розвитку, історії національного кримінального права та права зарубіжних країн.

Мета кримінально-виконавчої діяльності – покарання винної особи.

Мета покарання: 1) кара, як відплату за вчинене; 2) виправлення та ресоціалізація засудженого; 3) попередження вчинення нових злочинів самим засудженим (спеціальна превенція); 4) попередження вчинення злочинів з боку інших осіб (загальна превенція).

Метод правового регулювання кримінально-виконавчого права – імперативний метод, що припускає нерівність суб'єктів виконання й відбування покарання.

Міжнародні стандарти поведіння із засудженими – це прийняті на міжнародному рівні норми, принципи і рекомендації в галузі виконання покарань і діяльності органів і установ виконання покарань.

Нагляд - заходи, що здійснюються органом пробації за місцем проживання, роботи та навчання засуджених з метою дотримання обов'язків, визначених законом та покладених на них судом.

Наука кримінально-виконавчого права є тією галуззю знань, що ґрунтується на фундаментальних теоретичних розробках теорії виконання покарань із дослідженням сутності кримінально-виконавчої діяльності та заглибленням в об'єкт дослідження, характеристикою основного й другорядних напрямків діяльності органів та установ виконання покарань.

Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів – центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та/або з управління активами, на які накладено арешт або які конфісковано у кримінальному провадженні.

Норми кримінально-виконавчого права – це загальнообов'язкові правила поведінки, які знаходять своє відображення у нормативно-правових актах і регулюють суспільні відносини, що виникають в процесі виконання (відбування) кримінальних покарань.

Оперативно-розшукова діяльність у колоніях – це діяльність, що спрямована на пошук і закріплення фактичних даних про протиправну поведінку суб'єктів та учасників кримінально-виконавчої діяльності.

Орган пробації - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері пробації.

Персонал Державної кримінально-виконавчої служби України – особи рядового і начальницького складу (далі - особи рядового і начальницького складу кримінально-виконавчої служби), спеціалісти, які не мають спеціальних звань, та інші працівники, які працюють за трудовими договорами в Державній кримінально-виконавчій службі України (далі - працівники кримінально-виконавчої служби).

Персонал органу пробації - працівники, які відповідно до повноважень, визначених Законом України «Про пробацію» та іншими законами України, виконують завдання пробації.

Підприємства установ виконання покарань є державними підприємствами, які здійснюють господарську діяльність та професійно-технічне навчання засуджених.

Погашення судимості – це автоматичне її припинення, що має місце за наявності низки умов: звільнення від покарання, відбуття покарання, спливу певних строків після відбуття покарання та ін., вичерпний перелік яких міститься в ст.89 ККУ.

Позбавлення волі – кримінальне покарання в Україні, яке полягає в ізоляції засудженого від суспільства та поміщенні його до кримінально-виконавчої установи.

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене як основне покарання на строк від двох до п'яти років або як додаткове покарання на строк від одного до трьох років.

Покарання додаткові – це такі покарання, які призначаються лише спільно з основними. Додатковими покараннями є: позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу та конфіскація майна. Штраф та позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю можуть застосовуватися як основні, так і як додаткові покарання.

Покарання є заходом примусу, що застосовується від імені держави за вироком суду до особи, визнаної винною у вчиненні злочину, і полягає в передбаченому законом обмеженні прав і свобод засудженого.

Покарання основні – це такі покарання, які призначаються тільки самостійно. Основними покараннями є: громадські роботи, виправні роботи, службові обмеження для військовослужбовців, арешт, обмеження волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, позбавлення волі на певний строк, довічне позбавлення волі.

Попереднє ув'язнення є запобіжним заходом, який у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України, застосовується щодо підозрюваного, обвинуваченого (підсудного) та засудженого, вирок щодо якого не набрав законної сили.

Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань – це правила, які мають своїм завданням конкретизувати окремі питання виконання та відбування кримінального покарання у виді арешту, позбавлення та обмеження волі відповідно до вимог кримінально-виконавчого законодавства України.

Правовий статус – це юридично закріплене положення особи в державі й суспільстві. В правовій доктрині виділяється декілька видів правового статусу: загальний, або конституційний, статус людини і громадянина; спеціальний, або родовий, статус окремих категорій громадян; індивідуальний статус громадянина; статус іноземців, осіб без громадянства, осіб із подвійним громадянством; галузеві правові статуси особи (кримінально-процесуальний та ін.).

Правовий статус засуджених являє собою різновид спеціального статусу, який, у свою чергу, поділяється на правові статуси осіб, які відбувають різні види кримінальних покарань (громадські роботи, виправні роботи, арешт, позбавлення волі та ін.).

Правовою основою діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є Конституція України, закони України, акти Президента України і Кабінету Міністрів України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані відповідно до них нормативно-правові акти Міністерства юстиції України.

Праця засуджених до позбавлення волі полягає в тому, що засуджені до позбавлення волі мають право працювати в місцях і на роботах, які визначаються адміністрацією колонії.

Призначення покарання – один з етапів застосування кримінального законодавства. Воно здійснюється судом (суддею) після того, як він згідно з п.4 ст. 324 КПК України дійде висновку, що особа, яка вчинила злочин, підлягає покаранню за це. Призначення покарання полягає в обранні щодо особи, визнаної винною у вчиненні злочину (злочинів), конкретної міри покарання.

Призначення покарання нижче від найнижчої межі полягає в тому, що суд визначає засудженому покарання того виду, який зазначений в санкції (в альтернативній санкції – один з видів покарань, із числа кількох, в ній передбачених), але це покарання призначається в розмірі нижче найнижчої межі, тобто нижче мінімуму санкції статті, що передбачає відповідальність за злочин, у вчиненні якого визнаний винним підсудний.

Примусове лікування – це поміщення особи, яка вчинила суспільно-небезпечне діяння, що підпадає під ознаку діяння, передбаченого Особливою частиною ККУ, в спеціальний лікувальний заклад з метою її обов'язкового лікування, а також запобігання вчинення нею суспільно-небезпечних діянь.

Примусові заходи медичного характеру – це заходи державного примусу, застосовувані судом до осіб, які вчинили суспільно небезпечні діяння в стані неосудності або в стані осудності, але захворіли до винесення вироку чи під час відбування покарання на душевну хворобу, що позбавляє їх можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними. Суд може застосувати такі примусові заходи медичного характеру: 1) надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку; 2) госпіталізація до психіатричного закладу із звичайним наглядом; 3) госпіталізація до психіатричного закладу із посиленням наглядом; 4) госпіталізація до психіатричного закладу із суворим наглядом.

Принципи кримінально-виконавчого права є виразом головного, основного в даній галузі права, вони відображають стратегічну тенденцію його розвитку, показуючи, на що воно зорієнтовано. Сформульовані спочатку наукою кримінально-виконавчого права правові принципи, об'єктивуючись у кримінально-виконавчому законодавстві, виходять за межі сучасних наукових уявлень і, набуваючи нормативно-правових характеристик, одержують широке соціально-правове значення. Принципи кримінально-виконавчого права покликані відігравати значну роль у формоутворенні кримінально-виконавчого законодавства й відповідної галузі права як соціальної реальності.

Пробаційна програма - програма, що призначається за рішенням суду особі, звільненій від відбування покарання з випробуванням, та передбачає комплекс заходів, спрямованих на корекцію соціальної поведінки або її окремих проявів, формування соціально сприятливих змін особистості, які можливо об'єктивно перевірити.

Пробація - система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого.

Прокурор – посадова особа, яка перебуває на державній службі в органах прокуратури і має повноваження по здійсненню покладених на прокуратуру функцій та завдань відповідно до встановленої компетенції.

Прокурорський нагляд – вид діяльності спеціально уповноважених органів державної влади, наділених повноваженнями з виявлення порушень законів, вжиття заходів до поновлення порушених прав громадян і юридичних осіб та притягнення винних до відповідальності.

Прокурорський нагляд за додержанням законів при виконанні кримінальних покарань в органах і установах виконання покарань здійснюється Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами відповідно до Закону України «Про прокуратуру». Предметом прокурорського нагляду є додержання законності під час перебування осіб у місцях тримання затриманих, попереднього ув'язнення, в установах, що виконують покарання або заходи примусового характеру, які призначаються судом, додержання встановленого кримінально-виконавчим законодавством порядку та умов тримання або відбування покарання особами в цих установах, їх прав і виконання ними своїх обов'язків.

Режим у виправних і виховних колоніях – це встановлений законом та іншими нормативно-правовими актами порядок виконання і відбування покарання, який забезпечує ізоляцію засуджених; постійний нагляд за ними; виконання покладених на них обов'язків; реалізацію їхніх прав і законних інтересів; безпеку засуджених і персоналу; роздільне тримання різних категорій засуджених; різні умови тримання засуджених залежно від виду колонії; зміну умов тримання засуджених.

Ресоціалізація – це свідоме відновлення засудженого в соціальному статусі повноправного члена суспільства; повернення його до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві.

Розшук активів - діяльність із визначення місцезнаходження активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні.

Санкція передбачає негативні наслідки, що настають за невиконання вимог, вказаних в диспозиції.

Системою покарань називається вичерпний перелік покарань, що можуть застосовуватися судом і який складений у певній послідовності, за певним порядком. Система покарань у ст. 51 КК України побудована за принципом розташування покарань відповідно до ступеня їх суворості – від менш суворих (штраф) до більш суворих (довічного позбавлення волі).

Слідчий ізолятор (СІЗО) – пенітенціарна установа Державної пенітенціарної служби, яка призначена для утримання осіб, щодо яких було обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту на будь-якій стадії кримінального судочинства (до судового процесу, після вироку до направлення в арештний дім, виправний центр чи колонію), крім військовослужбовців, які утримуються на гауптвахті.

Соціальна адаптація – процес засвоєння звільненими особами соціального досвіду з метою повернення їх до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві.

Соціальний патронаж – допомога звільненим особам шляхом здійснення комплексу правових, економічних, організаційних, психологічних, соціальних та інших заходів, зокрема надання послуг, спрямованих на їх соціальну адаптацію.

Спеціальна конфіскація полягає у примусовому безоплатному вилученні за рішенням суду у власність держави грошей, цінностей та іншого майна за умови вчинення злочину у випадках передбачених чиним законодавством України.

Суб'єкти пробації - засуджені, щодо яких за рішенням суду та відповідно до закону застосовуються наглядові, соціально-виховні заходи, та обвинувачені, щодо яких органом пробації готується досудова доповідь.

Суб'єкти соціального патронажу – центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, об'єднання громадян, а також фізичні особи, які здійснюють соціальний патронаж.

Суб'єктивні права засудженого – це закріплена законом і гарантована державою можливість певної поведінки засудженого або користування ним певними соціальними благами, що забезпечується юридичними обов'язками посадових осіб органів і установ виконання покарань, інших суб'єктів правовідносин, що виникають при цьому.

Судимість являє собою правовий наслідок засудження особи до кримінального покарання, що тягне за собою певні негативні цивільно-правові і кримінально-правові обмеження.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини – орган Верховної Ради України, що здійснює парламентський контроль за додержанням конституційних прав та свободи людини і громадянина в Україні (омбудсман).

Управління активами - діяльність із володіння, користування та/або розпорядження активами, тобто забезпечення збереження активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні, та їх економічної вартості або реалізація таких активів чи передача їх у управління, а також реалізація активів, конфіскованих у кримінальному провадженні.

Установами виконання покарань є: арештні доми, кримінально-виконавчі установи, спеціальні виховні установи (виховні колонії), слідчі ізолятори у випадках, передбачених Кримінально-виконавчим кодексом України. Установи виконання покарань та слідчі ізолятори утворюються і ліквідуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та виконують функції, передбачені законом та іншими нормативно-правовими актами.

Законодавством визначаються особливості відвідування цих установ і слідчих ізоляторів та спеціальні вимоги режиму доступу на їх територію.

Учасники кримінально-виконавчої діяльності – це ті особи, що причетні до цього різновиду діяльності, мають контакти з адміністрацією і засудженими, однак не наділені повноваженнями реалізації кари, застосування примусових заходів.

Штраф – це грошове стягнення, що накладається судом у випадках і межах, встановлених в Особливій частині Кримінального кодексу України. Кримінально-виконавчий кодекс України передбачає два правових режими виконання покарання у виді штрафу: добровільне його виконання засудженим і примусове стягнення в процесі виконавчого провадження.

Щире каяття має місце в тих випадках, коли особа повністю визнає свою вину у вчиненому злочині, дає своїй поведінці належну оцінку і дійсно готова нести передбачену законом відповідальність.

Юридичні обов'язки засуджених – це встановлена в зобов'язуючих і забороняючих нормах права міра необхідної поведінки засудженого під час відбування покарання, яка забезпечує досягнення цілей покарання, підтримання правопорядку під час його відбування, дотримання прав і законних інтересів як самого засудженого, так і інших осіб.

СПИСОК ІНФОРМАЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України: станом на 28 січ. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. – Х.: Право, 2016. – 64 с.
2. Кримінальний кодекс України: зі змін. та допов.: станом на 20 січ. 2016 р. / [уклав та підгот. В. І. Тютюгін]. – Х.: Право, 2016. – 307 с.
3. Кримінально-виконавчий кодекс України; Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: станом на 15 січ. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. – Х.: Право, 2016. – 246 с.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України: станом на 5 січ. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. – Х.: Право, 2016. – 364 с.
5. Закони України: "Про Державну кримінально-виконавчу службу України", "Про попереднє ув'язнення", "Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк": чинне законодавство зі змін. та допов. станом на 15 січ. 2014 р. – Офіц. текст. – Київ: Паливода А. В., 2014. – 47 с.
6. Закон України «Про виконавче провадження»: станом на 2 берез. 2015 р. – Х.: Право, 2015. – 72 с.
7. Закон України «Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо удосконалення порядку зарахування судом строку попереднього ув'язнення у строк покарання» від 26 листопада 2015 року № 838-VIII (Закон «Савченко»). – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/838-19>
8. Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засудженого до європейських стандартів» від 8 квітня 2014 року № 1186-VII. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1186-18>
9. Закон України «Про державну службу» від 10 грудня 2015 року № 889-VIII. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3723-12>
10. Закон України «Про попереднє ув'язнення» 30 червня 1993 року» від № 3352-XII. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3352-12>
11. Закон України «Про пробачення» від 5 лютого 2015 року № 160-VIII– [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/160-19>
12. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» від 17 березня 2011 року № 3166-VI– [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>
13. Закон України «Про чисельність Державної кримінально-виконавчої служби України» від 2 березня 2000 року № 1526-III. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1526-14>
14. Закони України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», «Про застосування амністії в Україні»: станом на 7 квіт. 2016 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, 2016. – 55 с.
15. Закон України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» від 1 грудня 1994 року № 264/94-ВР. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/264/94-%D0%B2%D1%80>
16. Закон України «Про Національне Антикорупційне бюро України»: станом на 1 березня 2016 р.: відповідає офіц. тексту. – Х.: Право, 2016. – 49 с.
17. Наказ Державної пенітенціарної служби України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо вивчення стану виконавської дисципліни в органах і установах виконання покарань, слідчих ізоляторах та Методики проведення в органах і установах виконання покарань та слідчих ізоляторах оцінки ефективності здійснення контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України» від 29.02.2012 року. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/publish/article/635748>
18. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Змін до деяких наказів Міністерства юстиції України з питань реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань» від 24.11.2014 № 1969/5. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1492-14>
19. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції з оформлення посадовими особами установ виконання покарань та слідчих ізоляторів матеріалів про адміністративні правопорушення» від 08.09.2015 № 1674/5. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <https://minjust.gov.ua/ua/news/47641>
20. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції з організації перегляду кореспонденції (листування) осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 02 липня 2013 р. за № 1110/23642». – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1110-13>
21. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про умови праці та заробітну плату засуджених до обмеження волі або позбавлення волі Зареєстровано в Міністерстві юстиції України» від 11 березня 2013 р. за № 387/22919. – [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0387-13>

22. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про роботу відділів (груп, секторів, старших інспекторів) контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарань та слідчих ізоляторів» від 08.06.2012 № 847/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0957-12>

23. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про Регіональну комісію з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про Апеляційну комісію Державної пенітенціарної служби України з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі» від 08.02.2012 № 222/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0215-12>

24. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок надання засудженим короткочасних виїздів за межі установ виконання покарань» від 22.11.2011 № 3361/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1372-11>

25. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження напрямів взаємодії між територіальними органами Міністерства юстиції України та органами і установами, що належать до сфери управління Державної пенітенціарної служби України» від 17.11.2011 № 3339/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v3339323-11>

26. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Переліку закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 березня 2013 р. за № 472/23004. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0472-13>

27. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження персонального складу Комісії з питань державної політики у сфері виконання кримінальних покарань» від 12.05.2014 №103/7. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kvs.gov.ua/Nakaz/Nakaz_103.pdf

28. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Положення про організацію професійної підготовки осіб рядового і начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України» від 08.09.2015 № 1675/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1088-15>

29. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Положення про Комісію з питань державної політики у сфері виконання кримінальних покарань» від 18.04.2014 №670/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kvs.gov.ua/Nakaz/nakaz670-5.pdf>

30. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Положення про експертно-перевірну комісію галузевого державного архіву Державної пенітенціарної служби України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 8 лютого 2014 р. за № 263/25040» від 07.02.2014 № 287/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0263-14>

31. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Положення про навчальний центр при кримінально-виконавчій установі закритого типу», зареєстрований в Міністерстві юстиції України» від 19 грудня 2013 р. за № 2192/24724» від 19.12.2013 № 1794/2691/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z2192-13>

32. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Положення про територіальне (міжрегіональне) воснізоване формування Державної кримінально-виконавчої служби України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 05 липня 2013 р. за № 1133/23665» від 03.07.2013 №1325/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1133-13>

33. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку ведення договірної роботи у Державній пенітенціарній службі України, органах і установах виконання покарань, слідчих ізоляторах, навчальних закладах, підприємствах установ виконання покарань, інших підвідомчих підприємствах, установах та організаціях» від 28.07.2011 № 271. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/publish/article/690205>

34. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку взаємодії установ виконання покарань та суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» від 28.03.2012 № 478/5/180/375/212/258. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0487-12>

35. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку взаємодії закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України із закладами охорони здоров'я з питань надання медичної допомоги особам, узятим під варту» від 10.02.2012 № 239/5/104. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0212-12>

36. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку виконання адміністративних стягнень у вигляді громадських робіт та виправних робіт», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21 березня 2013 р. за № 457/22989. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0457-13>

37. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку здійснення заходів щодо забезпечення безпеки осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах», зареєстрований в Міністерстві юстиції України» від 17 лютого 2014 р. за № 299/25076» від 12.02.2014 № 324/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0299-14>

38. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку інформування установами виконання покарань та слідчими ізоляторами Державної кримінально-виконавчої служби України дипломатичних представництв та (або) консульських установ іноземних держав в Україні стосовно іноземців, узятих під варту, або засуджених, або до яких застосовано тимчасовий чи екстрадиційний арешт» від 02.12.2014 № 2024/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1560-14>

39. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку обліку особистих грошей, цінностей і речей осіб, які тримаються в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, а також виданого їм речового майна», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 27.08.2013 за № 1473/24005» від 23.08.2013 № 1782/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1473-13>

40. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку організації надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі» від 15.08.2014 № 1348/5/572. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0990-14>

41. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку організації навчання у загальноосвітніх навчальних закладах при виправних колоніях та слідчих ізоляторах, що належать до сфери управління Державної пенітенціарної служби України» від 10.06.2014 № 691/897/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0629-14>

42. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку організації виробничої діяльності та залучення засуджених до суспільно корисної праці на підприємствах виправних центрів, виправних та виховних колоній Державної кримінально-виконавчої служби України Зареєстровано в Міністерстві юстиції України» від 8 січня 2013 р. за № 68/22600. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0068-13>

43. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку прийняття та обліку в установах виконання покарань і слідчих ізоляторах заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події», зареєстрований в Міністерстві юстиції України» від 11 лютого 2014 р. за № 272/25049» від 08.02.2014 № 302/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0272-14>

44. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку проведення службових розслідувань у Державній кримінально-виконавчій службі України» від 19.03.2015 № 295/26740. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0295-15>

45. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку розгляду звернень громадян у Державній кримінально-виконавчій службі України» від 23.07.2013 № 1475/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1246-13>

46. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Порядку та умов надання одноразової грошової допомоги особам, звільненим з місць відбування покарання» від 12.03.2012 № 394/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0394-12>

47. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань» від 29.12.2014 № 2186/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1656-14>

48. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 20 березня 2013 р. за № 445/22977. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0445-13>

49. Наказ Міністерства юстиції України «Про затвердження Типового положення про будинок дитини при виправній колонії», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 22 березня 2013 р. за № 471/23003. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0471-13>

50. Наказ Міністерства юстиції України «Про організацію соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 04.11.2013 за № 1863/24395 від 04.11.2013 р. № 2300/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1863-13>

51. Наказ Міністерства юстиції України Про заходи стосовно дотримання вимог законодавства при затриманні без ухвали слідчого судді, суду осіб, підозрюваних у вчиненні злочину, та при обранні стосовно підозрюваних запобіжного заходу – тримання під вартою під час кримінального провадження, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 квітня 2013 року за № 602/23134. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0602-13>

52. Постанова Кабінету Міністрів «Про затвердження Положення про Державну пенітенціарну службу України» від 2 липня 2014 р. № 225. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0602-13>

53. Постанова Кабінету Міністрів «Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України» від 2 липня 2014 р. № 228. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/395/2011>

54. Постанова Кабінету Міністрів «Про питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції» від 21 січня 2015 р. № 17. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/17-2015-%D0%BF>

55. Указ Президента України «Про Положення про порядок здійснення помилування» № 223/2015 від 21.04.2015 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0957-12>

56. Указ Президента України «Про Положення про дисциплінарний батальйон у Збройних Силах України» № 139/94 від 05.04.1994 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/139/94>

Основна література

57. Автухов, К. А. Кримінально-виконавче право: навч. посіб. (відповіді на екзаменац. питання та питання до практ. занять) / К. А. Автухов; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х.: Право, 2016. – 157 с.

58. Гумін, О. М. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / О. М. Гумін, К. Б. Марисюк; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка». – Львів: Вид-во Львів. політехніки, 2015. – 389 с.

59. Кримінально-виконавче право [Текст]: підручник / за ред. В. В. Голіна, А. Х. Степанюк. – Х.: Право, 2015. – 392 с.

60. Кримінально-виконавче право України [Текст]: у схемах і таблицях: навч. посібник / В. І. Олефір, О. Г. Колб, Н. З. Рогатинська, [та ін.]. – К.: Центр учб. л-ри, 2016. – 260 с.

61. Кримінально-виконавче право України. Загальна та особлива частини: Підручник / О. М. Литвинов, А. Х. Степанюк, І. С. Яковець, К. А. Автухов, А. П. Гель, С. В. Лосич, Е. С. Назимко; за загальною редакцією д. ю. н. проф. О. М. Литвинова та д. ю. н. проф. А. Х. Степанюка. – К.: ВД «Дакор», 2015. – 632 с.

Додаткова література

62. Автухов, К. А. Виконання покарання у виді арешту: сучасні проблеми організації та правового регулювання / К. А. Автухов; НДІ вивч. пробл. злочинності ім. В. В. Сташиса, Нац. акад. прав. наук України. – Х.: Право, 2013. – 195 с.

63. Актуальні проблеми кримінального права, кримінології та кримінально-виконавчого права в Україні / [Петков с. В. та ін.; за заг. ред. В. К. Матвійчука]; Нац. акад. упр. – К.: Нац. акад. упр., 2015. – 537 с.

64. Богатирьов, І. Г. Виправні роботи – як альтернатива позбавлення волі / Іван Богатирьов, Максим Селезньов; Поліц. фін.-прав. акад. – Бровари: ХмЦНТЕІ, 2010. – 190 с.

65. Богатирьова, О. І. Пробація в Україні: гуманізація державної політики у сфері виконання кримінальних покарань: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / Богатирьова Ольга Іванівна; Ген. прокуратура України, Нац. акад. прокуратури України. – К., 2014. – 36 с.

66. Бурда, С. Я. Кримінально-виконавче право України в таблицях і схемах: навч. посіб. / С. Я. Бурда, Т. І. Созанський; Львів. держ. ун-т внутр. справ. – Львів: Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2012. – 115 с.

67. Дудоров, О. О. Кримінальна відповідальність за незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна або майна, яке описано чи підлягає конфіскації / О. О. Дудоров, М. І. Омеляненко, В. П. Сабадаш; ДВНЗ «Запорізьк. нац. ун-т» М-ва освіти і науки України. – Запоріжжя: Запорізьк. нац. ун-т, 2014. – 360 с.

68. Дуюнова, Т. В. Виконання покарання у виді довічного позбавлення волі / Т. В. Дуюнова, І. С. Яковець; за заг. ред. А. Х. Степанюка; НДІ вивч. проблем злочинності ім. В. В. Сташиса НАПН України. – Х.: Право, 2015. – 189 с.

69. Журова, І. І. Виконання органами і установами Державної пенітенціарної служби України звільнення» від відбування покарання: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Журова Ірина Ігорівна; М-во внутр. справ України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2013. – 19 с.

70. Застосування до засуджених умовно-дострокового звільнення: український та зарубіжний досвід: наук.-практ. посіб. / [О. І. Богатирьова та ін.; за заг. ред. А. О. Галая]; Нац. акад. прокуратури України. – К.: Нац. акад. прокуратури України, 2015. – 123 с.

71. Інститут помилування в Україні: зб. матеріалів кругл. столу (К., 20 берез. 2014 р.) / Держ. пенітенціар. служба України, Ін-т кримін.-викон. служби. – К.: Ін-т кримін.-викон. служби, 2014. – 57 с.

72. Калашник, Н. Г. Соціально-психологічні аспекти оптимізації навчально-виховного процесу в закладах освіти при виховних колоніях для неповнолітніх засуджених: метод. рек. / Н. Г. Калашник, Н. Ю. Максимова, О. Б. Янчук; Держ. департамент України з питань виконання покарань, Ком. сприяння захисту прав дитини. – К.: ЗАТ «ВППОЛ»: [б. в.], 2009. – 103 с.

73. Конопельський, В. Я. Диференціація та індивідуалізація виконання покарання у виді позбавлення волі: поняття, зміст, реалізація у кримінально-виконавчій діяльності / В. Я. Конопельський; М-во внутр. справ України, Одес. держ. ун-т внутр. справ. – Одеса: Букаєв В. В., 2014. – 472 с.
74. Конопельський, В. Я. Кримінально-виконавчі засади диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі в Україні: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / Конопельський Віктор Ярославович; М-во внутр. справ України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2015. – 36 с.
75. Конфіскація майна у кримінальному судочинстві України: сучасний стан та проблеми вдосконалення законодавства / Л. А. Гарбовський; Держ. податкова адміністрація України, Нац. ун-т держ. податк. служби України. – Ірпінь: Нац. ун-т ДПС України, 2010. – 176 с.
76. Копотун, І. М. Запобігання злочинам, що призводять до надзвичайних ситуацій у виправних колоніях / І. М. Копотун. – К.: Золоті ворота, 2013. – 471 с.
77. Корабель, М. Г. Конфіскація майна як вид кримінального покарання: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Корабель Марія Георгійович; Акад. адвокатури України. – К., 2015. – 16 с.
78. Кримінально-виконавче право України (схеми і таблиці): навч. посіб. / [Васильєв А. А. та ін.]; за заг. ред. О. М. Литвинова; М-во внутр. справ України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: ХНУВС, 2014. – 211 с.
79. Кримінально-виконавчий кодекс України; Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: станом на 23 берез. 2015 р.: відповідає офіц. тексту. – Офіц. вид. – Х.: Право, 2015. – 246 с.
80. Левченко, А. М. Протидія впливу кримінальної субкультури на формування протиправної поведінки засуджених до позбавлення волі / А. М. Левченко, О. М. Литвинов; [за заг. ред. О. М. Литвинова]; Кримінол. асоц. України. – Х.: Панов, 2016. – 220 с.
81. Міжнародна науково-практична конференція «Пенітенціарна політика держави в контексті реалізації кримінально-виконавчого законодавства: історія, сучасність та перспективи»: з нагоди 10-ї річниці з часу набрання чинності Кримінол.-виконав. кодексом України: (Чернігів, 28 берез. 2014 р.): матеріали виступів / [редкол.: Олійник О. І. та ін.]. – Чернігів: Десна Поліграф, 2014. – 298 с.
82. Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Кримінально-виконавче право» (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», / уклад.: О. В. Лисодед, О. В. Ткачова, М. П. Черненко, Ю. Г. Бойко. – Х.: Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. – 114 с.
83. Орел, Ю. В. Кримінальна відповідальність за злочини проти нормальної діяльності органів і установ пенітенціарної служби України: підручник / Ю. В. Орел; М-во внутр. справ України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: В справі, 2016. – 414 с.
84. Ошовський, В. І. Адміністративні процедури діяльності державної пенітенціарної служби України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Ошовський Віталій Іванович; Міжрегіон. акад. упр. персоналом. – К., 2015. – 20 с.
85. Павлов, В. Г. Кримінально-виконавчі засади забезпечення персоналом державної пенітенціарної служби України виконання покарань у виді позбавлення волі: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Павлов Володимир Григорович; Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя, 2015. – 20 с.
86. Пенітенціарна наука і практика крізь призму юридичної біографістики: зб. матеріалів кругл. столу (К., 07 квіт. 2014 р.) / Держ. пенітенціар. служба України, Ін-т кримінол.-викон. служби; [відп. ред.: І. М. Копотун, с. Г. Стеценко, О. В. Сокальська, Т. П. Ткач]. – К.: Ін-т кримінол.-викон. служби, 2014. – 154 с.
87. Пенітенціарна система України: актуальні проблеми підготовки кадрів: зб. матеріалів наук.-теорет. конф. курсантів (К., 11 квіт. 2014 р.) / Держ. пенітенціар. служба України, Ін-т кримінол.-викон. служби; [відп. ред. І. М. Копотун, с. Г. Стеценко]. – К.: Ін-т кримінол.-викон. служби, 2014. – 356 с.
88. Пономаренко, Ю. А. Штраф як вид покарання у кримінальному праві України (за результатами реформи 2011 р.): наук. нарис / Ю. А. Пономаренко; [наук. ред. Ю. В. Баулін]. – Х.: Право, 2012. – 80 с.
89. Попрас, В. О. Штраф як вид покарання за кримінальним правом України / В. О. Попрас; [наук. ред. Ю. В. Баулін]; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х.: Право, 2009. – 221 с.
90. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: (у ред.» від 29.12.2014 р.): (офіц. текст). – К.: Паливода А. В., 2015. – 130 с.
91. Правила Манделы. Минимальные стандартные правила Организации Объединенных Наций в отношении обращения с заключенными / сост. А. П. Букалов. – Харьков: ООО «Издательство права человека», 2015. – 40 с.
92. Пузирний, В. Ф. Адміністративна діяльність установ та органів виконання покарань / Пузирний Вячеслав Феодосійович. – К.: АртЕк, 2015. – 377 с.
93. Пузирний, В. Ф. Концептуальні засади адміністративної діяльності органів та установ державної пенітенціарної служби України: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Пузирний Вячеслав Феодосійович; Генер. прокуратура України, Нац. акад. прокуратури України. – К., 2015. – 39 с.
94. Пузирьов, М. с. Реалізація виправними колоніями принципу диференціації та індивідуалізації виконання покарання у виді позбавлення волі на певний строк / М. с. Пузирьов; [за наук. ред. І. Г. Богатирьова]; Держ. пенітенціарна служба України, Ін-т КВС. – К.: Дакор, 2014. – 299 с.

95. Романов, М. В. Конспект лекцій з кримінально-виконавчого права / М. В. Романов; [ГО «Харків. правозахисна група»]. – Х.: Права людини, 2015. – 254 с.
96. Россіхін, В. В. Організаційно-правові засади діяльності пенітенціарної системи в Україні (1917-1991 рр.) / В. В. Россіхін; Класич. приват. ун-т. – Запоріжжя: Класич. приват. ун-т, 2015. – 367 с.
97. Харченко, Т. Г. Психологічний супровід процесу ресоціалізації засуджених з вадами психічного розвитку: автореф. дис. ... канд. психол. наук: 19.00.08 / Харченко Тамара Григорівна; М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2016. – 20 с.
98. Човган, В. О. Реформування кримінально-виконавчого законодавства у світлі міжнародних стандартів: пропозиції та зауваження: наук.-практ. посіб. / В. О. Човган. – Х.: Право, 2014. – 226 с.
99. Шамрай, В. О. Дисциплінарний батальйон: Навч. посіб. / В.О. Шамрай; Укр. фін.-екон. ін-т. – К.: Фірма «ДІЯ» ЛТД, 1998. – 27 с.
100. Щербина, О. В. Режим виконання і відбування покарань у виправних установах державної пенітенціарної служби України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Щербина Олександр Вікторович; М-во внутр. справ України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2014. – 18 с.

Пошукові правові системи

1. Google : Пошукова системи Інтернет. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.google.com.ua/>
2. Яндекс : Пошукова системи Інтернет. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.yandex.ua/?ncrnd=1960>.
3. Rambler : Пошукова системи Інтернет. – Режим доступу до електронних ресурсів: <http://www.yandex.ua/?ncrnd=1462>.

Офіційні веб-сайти органів державної влади та місцевого самоврядування України

1. Верховна Рада України : офіційний веб-сайт/ – Режим доступу до електронних документів : <http://portal.rada.gov.ua/rada/control/uk/index//>.
2. Президент України : офіційне інтернет-представництво. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.president.gov.ua/>.
3. Урядовий портал : єдиний веб-портал виконавчої влади України. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.kmu.gov.ua/control/>.
4. Державна пенітенціарна служба України: офіційний сайт. – Режим доступу: <http://www.kvs.gov.ua/peniten/control/main/uk/index>
5. Офіційний сайт Міністерства юстиції України. – Режим доступу: <https://minjust.gov.ua/ua/>
6. Офіційний сайт Полтавської обласної державної адміністрації. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.adm-pl.gov.ua/>
7. Офіційний сайт Полтавської обласної ради. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://oblrada.pl.ua/>
8. Офіційний сайт Полтавської міської ради та виконавчого комітету. – Режим доступу до електронних ресурсів : <http://www.rada-poltava.gov.ua/rule/rada/>
9. Статистична інформація - Генеральна прокуратура України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>
10. Статистика МВС: Стан та структура злочинності в Україні: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>
11. Верховна рада України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rada.gov.ua/>
12. Кабінет міністрів України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control>
13. Президент України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/>
14. Генеральна прокуратура України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/>
15. Міністерство внутрішніх справ України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/index>
16. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/>

Рекомендовані джерела інформації

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Європейська конвенція про видачу правопорушників від 13 грудня 1957 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_033
3. Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах від 20 квітня 1959 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_036
4. Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах від 15 травня 1972 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_008

5. Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижують гідність, поводженню чи покаранню від 26 листопада 1987 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_068
6. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004
7. Конвенція про передачу засуджених осіб від 21 березня 1983 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_025
8. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_043
9. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
10. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квітня 2001 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
11. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
12. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02 червня 2011 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>
13. Про військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 07 березня 2002 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3099-14>
14. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/794-19/page>
15. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13 липня 2017 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2136-19>
16. Про Національне антикорупційне бюро України: : Закон України від 14 жовтня 2014 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1698-18/page>
17. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
18. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2135-12>
19. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3341-12>
20. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей: Закон України від 24.01.1995 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/20/95-вр>
21. Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30.06.1993 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3352-12>
22. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>
23. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>
24. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4038-12>
25. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02 червня 2016 р. // : – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page>
26. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: Закон України від 22 листопада 2018 р. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19>
27. Положення про дипломатичні представництва та консульські установи іноземних держав в Україні. Затв. Указом Президента України від 10 червня 1993 р. № 198/93. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/198/93>
28. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 р. № 1104. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-п>
29. Порядок інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363., у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 № 110 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1363-2011-п>
30. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: затв. Наказом МВС України, СБУ, ГПУ, МФУ, МЮУ, ДПСУ від 16 листопада 2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12>

31. Інструкція про порядок залучення працівників органів досудового розслідування поліції та Експертної служби Міністерства внутрішніх справ України як спеціалістів для участі в проведенні огляду місця події: затв. Наказом МВС України від 03 листопада 2015 р. № 1339. – [Електронний ресурс]. – <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1392-15>
32. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявлення та розслідуванні: затв. Наказом МВС України від 07 липня 2017 р. № 575. – [Електронний ресурс]. – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17>
33. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: затв. Наказом МВС України від 08 лютого 2019 р. № 100. – [Електронний ресурс]. – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19#n7>
34. Інструкція з організації обліку та руху кримінальних проваджень в органах досудового розслідування Національної поліції України: затв. Наказом МВС України від 14 квітня 2016 р. № 296. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0884-16>
35. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: затв. Наказом ГПУ від 06 квітня 2016 р. № 139. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0680-16>
36. Положення про органи досудового розслідування Національної поліції України: затв. Наказом МВС України від 07 липня 2017 р. № 570. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17/paran9#n9>
37. Порядок застосування електронних засобів контролю: затв. Наказом МВС України від 08 червня 2017 р. № 480. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0860-17/paran7#n7>
38. Порядок взаємодії між органами та підрозділами Національної поліції, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини: затв. Наказом МВС України, МОЗ України, ГПУ від 29 вересня 2017 р. № 807/1193/279. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1299-17/paran7#n7>

